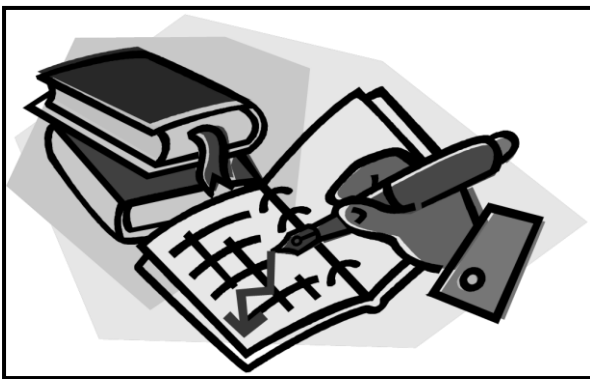
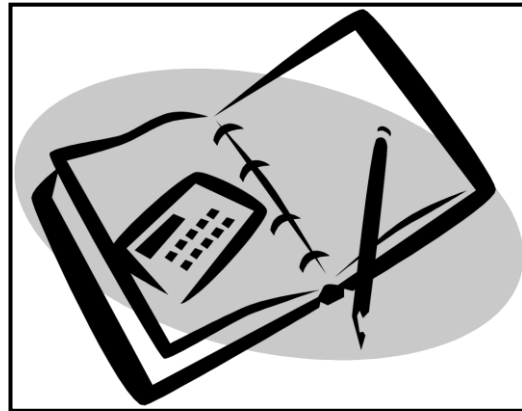

۲۳

حسابهای استانی

۶۰۱

مقدمه

هدف از تهیه و تدوین حسابهای ملی، محاسبه مهم‌ترین متغیرهای جریان‌های اقتصادی نظیر تولید، مصرف، تشکیل سرمایه، صادرات، واردات و درآمد، در یک دوره زمانی معین و اندازه‌گیری مهم‌ترین متغیرهای اقتصادی موجودی منابع، نظیر ثروت، دارایی و بدهی، در مقطعی از زمان است که از طریق آن‌ها می‌توان وضعیت اقتصادی کشور را در آن دوره یا مقطع زمانی به تصویر کشید. تهیه و تدوین آمار حسابهای ملی در کشورهای مختلف، براساس چارچوب سیستم حسابهای ملی پیشنهاد شده توسط سازمان ملل متحد انجام می‌شود.

سیستم مذکور برای اولین بار در سال ۱۹۵۳ به صورت مجموعه‌ای فرموله شده تحت عنوان "سیستم حسابهای ملی" یا "SNA"^(۱) منتشر شده است. آخرین تجدید نظر در SNA، در سال ۱۹۹۳ صورت گرفت که توسط پنج نهاد بین‌المللی متشکل از سازمان ملل، صندوق بین‌المللی پول، بانک جهانی، سازمان همکاری‌های اقتصادی و توسعه و کمیسیون جامعه اروپایی، به تصویب رسید. تهیه حسابهای ملی، بعد از جنگ جهانی دوم به صورت موردی و براساس نیازهای خاص در ایران شروع شد، از جمله در سال‌های ۱۳۳۷ و ۱۳۳۸ به ترتیب "تولید ناخالص داخلی ایران برای سال ۱۳۳۴" و "تولید ملی ایران برای سال ۱۳۳۶"، توسط کارشناسان خارجی برآورد شد. سپس سازمان برنامه و بودجه، درآمد ملی کشور را برای دوره زمانی ۱۳۳۷ تا ۱۳۴۰ به تفصیل

برای بخش‌های مختلف اقتصادی برآورد و منتشر نمود. بانک ملی نیز برآورد مقدماتی دیگری را برای سال ۱۳۳۸ به انجام رساند. با تأسیس بانک مرکزی ایران در سال ۱۳۳۹، به دلیل فقدان یک سازمان رسمی آمار، تهیه حسابهای ملی به عهده این بانک گذاشته شد و پس از آن بر اساس قانون بهمن ماه ۱۳۵۳، این وظیفه رسماً به مرکز آمار ایران محول شد.

محاسبه ارزش افزوده بخش‌های اقتصادی، در سال‌های قبل از پیروزی انقلاب اسلامی و محاسبه محصول ناخالص داخلی از روش هزینه، از سال ۱۳۶۱ و نیز تهیه جداول - ستانده اقتصاد ایران برای سال‌های ۱۳۵۲، ۱۳۶۵ و ۱۳۷۰، از جمله مهم‌ترین اقدامات مرکز آمار ایران در تهیه حسابهای ملی بوده است.

تهیه مستمر و منظم حسابهای ملی بر اساس آخرین تجدید نظر SNA، از سال ۱۳۷۳ در برنامه کار مرکز آمار ایران قرار گرفت، بدین ترتیب مرکز آمار ایران هر ساله حسابهای ملی را بر اساس تعاریف، مفاهیم، طبقه‌بندی‌ها و روش‌های محاسباتی منطبق بر SNA سال ۱۹۹۳، به قیمت‌های جاری و ثابت تهیه و منتشر می‌کند که حاوی اطلاعات تفصیلی مربوط به ارزش افزوده ۷۲ رشته فعالیت اقتصادی، هزینه‌های مصرف نهایی و مصرف نهایی واقعی خانوار و دولت، تشکیل سرمایه ثابت ناخالص، واردات، صادرات، تغییر موجودی انبار، مصارف فردی، مصارف جمعی،

حساب تولید، حساب ایجاد درآمد، حساب کالاها و خدمات و عرضه و تقاضای کل است. همچنین از سال ۱۳۷۶، مرکز آمار ایران مبادرت به تهیه و تدوین حسابهای منطقه‌ای کرده است و در این راستا هر ساله محصول ناخالص داخلی استان‌ها و اطلاعات تفصیلی مربوط به ارزش افزوده ۷۲ رشته فعالیت اقتصادی را تهیه و منتشر می‌کند.

آمارهای ارائه شده در این فصل شامل محصول ناخالص داخلی به قیمت بازار، ارزش افزوده و ستانده و مصرف واسطه بخشهای عمده اقتصادی می‌باشد. از آنجائی که آمار و اطلاعات منطقه‌ای به ویژه داده‌های حسابهای اقتصادی از نیازهای ضروری و اولیه هر نوع برنامه‌ریزی است، از سال ۱۳۷۶ تهیه حسابهای منطقه‌ای با اولویت دادن به حساب تولید در استان تهران انجام شد. این اطلاعات توسط دفتر آمار و اطلاعات استانداری تهران جمع‌آوری و پس از نهایی شدن، توسط مرکز آمار ایران منتشر گردیده است.

تعاریف مفاهیم

حسابهای منطقه‌ای: حسابهای منطقه‌ای، مجموعه‌ای از اطلاعات آماری است که به صورت جامع و هدفمند، مطالعه کمی و منظم فعالیت‌های اقتصادی یک منطقه مشخص را برای یک دوره زمانی معین که به طور معمول یک سال است، امکان‌پذیر می‌سازد. به عبارت دیگر، نقشی را که حسابهای ملی در کل کشور به عهده دارد، حسابهای منطقه‌ای، همان نقش اهمیت و کاربرد را در سطح منطقه، عهده‌دار است. مبانی نظری حسابهای منطقه‌ای، همانند حسابهای ملی، مبتنی بر آخرین ویرایش سیستم حسابهای ملی "SNA۹۳" است، با این تفاوت که تبدیل سطح جغرافیایی ملی به منطقه‌ای، مسائل ویژه‌ای را باعث می‌شود.

قلمرو منطقه‌ای: در حسابهای منطقه‌ای، کل قلمرو اقتصادی کشور به تعدادی منطقه و یک فرامنطقه تقسیم می‌شود.

منطقه: منطقه‌بندی اقتصاد ملی، بدون ارائه تعریف مشخصی از منطقه ممکن نیست. این تعریف باید به گونه‌ای باشد که اولاً از ادغام تمامی مناطق، اقتصاد ملی حاصل شود و ثانیاً هر منطقه دارای آن‌گونه مرزبندی مشخصی باشد که در نهایت هر بخش از منطقه فقط یکبار و تنها در یک منطقه، منظور

شده باشد.

فرامنطقه: این قسمت شامل بخش‌هایی از قلمرو اقتصادی کشور است که نمی‌توان آن را به هیچ‌یک از مناطق نسبت داد و موارد مختلف آن به شرح زیر است:

الف - آب‌های فلات قاره و آن قسمت از آب‌های بین‌المللی که کشور نسبت به آن دارای حقوق انحصاری است و توسط واحدهای مقیم مورد استفاده قرار می‌گیرد.

ب - قلمرو سیاسی کشور در سایر نقاط جهان که طبق موافقتنامه‌های سیاسی برای اهداف سیاسی، نظامی، علمی و سایر اهداف، اجاره یا تملک شده‌باشد، نظیر سفارتخانه‌ها، کنسول‌گری‌ها، پایگاه‌های نظامی و نظایر آن.

تولید اقتصادی: فرایندی است که با استفاده از داده‌های نیروی کار، سرمایه، کالاها و خدمات تحت کنترل و مسئولیت یک واحد نهادی، به منظور تولید کالاها و خدمات دیگر انجام می‌گیرد.

تولید اقتصادی از دیدگاه حسابهای ملی: حد و مرز تولید در سیستم حسابهای ملی، محدودتر از حد و مرز کلی آن است. به‌دلایلی، آن دسته از فعالیت‌های انجام شده توسط خانوارها که خدمات شخصی و خانگی را برای مصرف نهایی خود تولید می‌کنند، در سیستم حسابهای ملی تولید محسوب نمی‌شود.

واحد نهادی: موجودیتی اقتصادی است که با استفاده از حقوق خود، قابلیت تملک دارایی‌ها، تقبل بدهی‌ها و اشتغال به فعالیت‌های اقتصادی و مبادله با سایر موجودیت‌ها را دارد و می‌تواند مجموعه کاملی از حساب‌ها، از جمله ترازنامه دارایی‌ها و بدهی‌های مربوط به خود را تهیه کند. واحدهای نهادی در قالب ۵ بخش زیر طبقه‌بندی می‌شوند:

۱- شرکت‌های مالی

۲- شرکت‌های غیر مالی

۳- دولت

۴- مؤسسات غیر انتفاعی در خدمت خانوارها

۵- خانوارها

کالاها: اشیایی فیزیکی هستند که برای آن‌ها تقاضا و امکان ایجاد حق مالکیت، وجود دارد و مالکیت آن‌ها می‌تواند از طریق مبادله در بازار، از یک واحد نهادی به واحد نهادی دیگر منتقل شود.

خدمات: ستانده‌های ناهمگنی هستند که تولید آن‌ها بر اساس سفارش انجام می‌گیرد. خدمات دارای موجودیت مستقلی نیستند که امکان ایجاد حق مالکیت بر آن‌ها وجود داشته باشد. خرید و فروش خدمات از تولید آن‌ها جدا نیست و این دو فرایند همزمان صورت می‌گیرد.

محصول ناخالص داخلی: محصول ناخالص داخلی، نتیجه نهایی فعالیت‌های اقتصادی واحدهای تولیدی مقیم یک کشور در یک دوره زمانی معین است. محصول ناخالص داخلی به سه روش تولید، هزینه و درآمد محاسبه می‌شود.

ارزش افزوده: ارزش افزوده، ارزش اضافی ایجاد شده در جریان تولید است. تفاوت بین ارزش ستانده و مصرف واسطه در هر فعالیت اقتصادی را ارزش افزوده ناخالص می‌گویند. پس از کسر مصرف سرمایه ثابت از ارزش افزوده ناخالص، ارزش افزوده خالص به دست می‌آید.

ستانده: ستانده هر واحد تولیدی، مجموع کالاها و خدماتی است که در آن واحد، تولید می‌شود و برای استفاده در دسترس قرار می‌گیرد. سهمی از کالاها و خدمات که تا پایان دوره حسابداری به صورت ناتمام یا کار در جریان ساخت باقی مانده باشد جزو ستانده واحد به حساب می‌آید، کالاها و خدماتی که در یک واحد در دوره حسابداری معین تولید و در همان دوره در دیگر فرآیندهای تولید آن واحد مصرف می‌شود جزو ستانده آن واحد منظور نمی‌شود، ستانده به سه دسته تقسیم می‌شود: ستانده بازاری، ستانده تولید شده برای خود مصرفی نهایی و تشکیل سرمایه به حساب خود و سایر ستانده‌های غیر بازاری.

مصرف واسطه: مصرف واسطه، ارزش کالاها و خدمات مصرف شده در جریان تولید، به استثنای مصرف دارایی‌های ثابت است.

مالیات‌ها: مالیات‌ها، پرداخت‌های اجباری و بلاعوض واحدهای نهادی به دولت است که به صورت نقدی و غیر نقدی انجام می‌گیرد. اطلاق صفت بلاعوض به مالیات‌ها، از این جهت است که دولت در مقابل دریافت مالیات از یک واحد نهادی، خدمتی را به صورت فردی به آن ارائه نمی‌کند هر چند که با دریافت مالیات، منابع مالی خود را افزایش دهد و با استفاده از این منابع، کالاها و خدماتی را برای سایر واحدها، اعم از تک تک افراد یا کل جامعه فراهم آورد.

مالیات‌ها به دو دسته کلی تقسیم می‌شوند:

- مالیات بر تولید و واردات

- مالیات بر درآمد، ثروت و غیره

مالیات بر تولید و واردات: مالیاتی است که بر کالاها و خدمات، در زمانی که تولید شده‌اند، فروخته شده‌اند یا به مصارف دیگری رسیده‌اند و یا از خارج وارد شده‌اند، تعلق می‌گیرد.

مالیات بر تولید و واردات، منطبق با واژه سنتی مالیات‌های "غیر مستقیم" است که در سیستم حساب‌های ملی سابق به کار برده می‌شد.

مالیات بر تولید و واردات به دو گروه جزئی‌تر تقسیم می‌شوند:

- مالیات بر محصول

- سایر مالیات‌های بر تولید

مالیات بر محصول: مالیات بر محصول، مالیات تعلق گرفته بر یک واحد کالا یا خدمت است که به صورت مبلغ مشخصی برای هر واحد مقدار کالا یا درصد مشخصی از قیمت یک واحد کالا یا خدمت مبادله شده تعیین می‌شود. انواع مالیات بر محصول به شرح زیر است:

- مالیات از نوع مالیات ارزش افزوده (VAT): مالیات تعلق گرفته بر کالاها و خدمات است که در مراحل مختلف توسط بنگاه‌های اقتصادی اخذ می‌شود ولی در نهایت، کل آن توسط خریدار نهایی پرداخت می‌شود. لازم به ذکر است که این نوع مالیات در ایران مصداق ندارد.

- مالیات و حقوق گمرکی بر واردات: عبارت از مالیات تعلق گرفته بر کالاها است که هنگام عبور از مرزهای گمرکی یا مرزهای اقتصادی، قابل پرداخت می‌شود. این نوع مالیات، همچنین شامل مالیات تعلق گرفته بر خدماتی است که توسط تولید کنندگان غیر مقیم به واحدهای نهادی مقیم ارائه می‌شود.

- مالیات بر صادرات: مالیات تعلق گرفته بر کالاهایی است که از قلمرو اقتصادی خارج می‌شود و هنگام خروج از مرز قابل پرداخت می‌گردد.

این نوع مالیات همچنین شامل مالیات تعلق گرفته بر خدماتی است که به واحدهای غیر مقیم ارائه می‌شود. به طور کلی مالیات بر محصول، واردات و صادرات، مالیات‌هایی هستند که بر کالاها و خدمات تعلق می‌گیرند و در اثر تولید، فروش، انتقال، کرایه کالا یا ارائه خدمت قابل پرداخت

می‌شوند.

سایر مالیات‌های بر تولید: سایر مالیات‌های بر تولید، تمامی مالیات‌هایی را در بر می‌گیرد که یک بنگاه در نتیجه اشتغال به تولید (به غیر از مالیات بر محصول)، موظف به پرداخت آن است. این نوع مالیات، مالیات بر سود یا مالیات بر سایر درآمدهای دریافت شده توسط بنگاه را در بر نمی‌گیرد و مالیاتی است که صرف‌نظر از سوددهی تولید، قابل پرداخت است، نظیر مالیات بر زمین، دارایی‌های ثابت و نیروی کار به کار گرفته شده در فرآیند تولید یا فعالیت‌ها و مبادلات ویژه.

مالیات بر درآمد، ثروت و غیره: مالیات بر درآمد، ثروت و غیره، منطبق با واژه سنتی "مالیات‌های مستقیم" است که در سیستم حساب‌های ملی سابق به کار برده می‌شد. این مالیات‌ها شامل مالیات بر درآمد اشخاص، مالیات بر درآمد شرکت‌ها، مالیات بر ثروت و امثال آن می‌باشد.

یارانه (سوسید): یارانه، پرداخت‌های جاری و بلاعوض واحدهای دولتی به بنگاه‌های اقتصادی است که بر اساس میزان فعالیت‌های تولیدی آن‌ها و یا مقدار یا ارزش کالاها یا خدمات تولید شده، فروخته شده یا وارد شده توسط آن‌ها، تعیین می‌شود. یارانه ممکن است بر تولیدات داخلی یا بر کالاهای وارد شده نیز، تعلق گیرد.

یارانه، مشابه مالیات‌ها به دو دسته کلی تقسیم می‌شود:

- یارانه بر محصول

- سایر یارانه‌ها بر تولید

قابل ذکر است که بر اساس تقسیمات کشوری، تا سال ۱۳۸۹ اطلاعات، شامل استان البرز می‌باشد ولی اطلاعات بعد از این سال بدون استان البرز می‌باشد.

گزیده اطلاعات

در سال ۱۳۹۳ محصول ناخالص داخلی استان به قیمت بازار ۲۷۱۷ هزار میلیارد بوده است.

در همین سال بیشترین سهم ارزش افزوده فعالیت‌های اقتصادی در محصول ناخالص داخلی (به قیمت بازار) به ترتیب مربوط به بخش مستغلات، کرایه و خدمات کسب و کار (۲۲/۶ درصد)، عمده فروشی، خرده فروشی، تعمیر وسایل نقلیه (۱۷/۸ درصد)، حمل و نقل، انبارداری و ارتباطات (۱۵/۰ درصد)، صنعت (۱۱/۰ درصد) است.

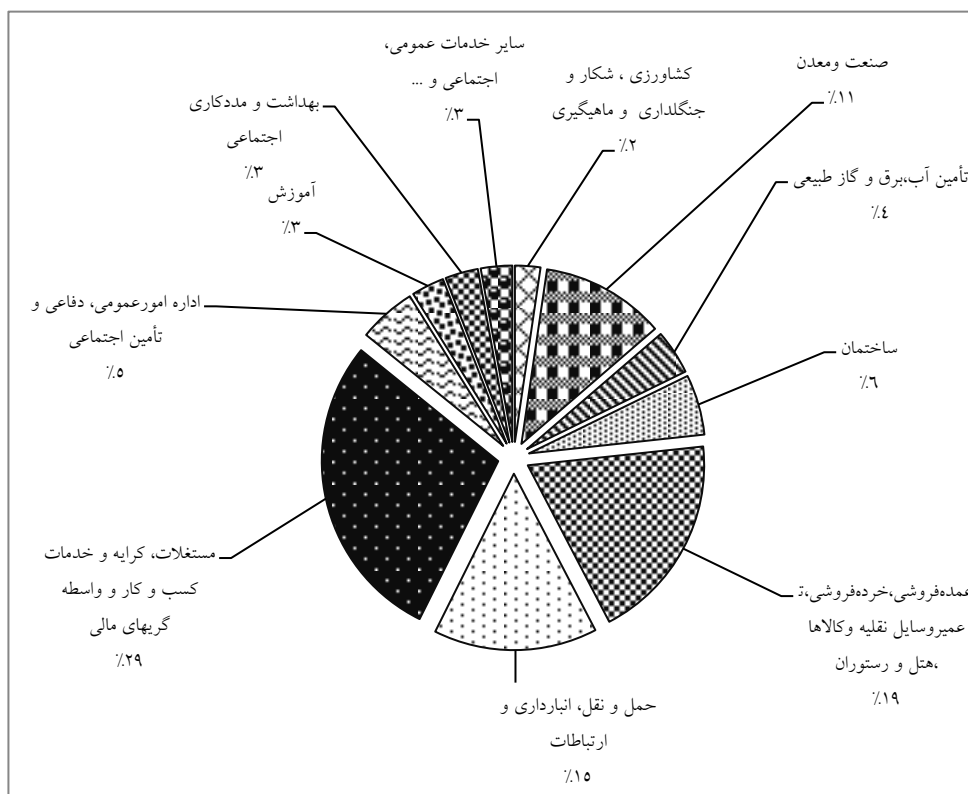
سالنامه آماری استان تهران-۱۳۹۴ -۲۳- حسابهای استانی

۲۳-۱- محصول ناخالص داخلی به قیمت بازار و ارزش افزوده در بخشهای عمده اقتصادی (میلیارد ریال)

۱۳۹۳	۱۳۹۲	۱۳۹۱	۱۳۹۰	۱۳۸۹	۱۳۸۵	شرح
۲۷۰۶۵۰۰	۲۲۵۸۶۶۳	۱۷۸۹۸۶۳	۱۴۴۹۳۱۶	۱۳۱۶۲۶۳	۵۹۵۲۸۹	ارزش افزوده
۶۱۲۰۹	۴۶۰۱۳	۲۹۲۸۷	۱۹۵۲۳	۱۹۶۹۷	۱۱۸۸۶	کشاورزی، شکار و جنگلداری
۱۶۹۹	۷۹۱	۳۶۶	۱۸۲	۱۰۳	۴۴	ماهیگیری
۵۰۴۲	۳۹۶۷	۲۸۲۹	۲۷۵۷	۳۱۵۶	۶۲۸	معادن
۳۰۲۴۹۶	۲۲۵۳۴۹	۱۶۲۲۹۸	۱۶۴۶۲۳	۱۶۴۱۱۳	۸۴۲۸۷	صنعت
۱۱۰۲۷۴	۹۰۷۲۵	۷۷۹۶۹	۸۰۰۴۷	۳۱۶۷۰	۱۰۰۶۵	تأمین برق و گاز و آب
۱۴۹۷۶۷	۱۵۳۹۲۷	۱۳۸۱۹۳	۸۸۶۷۸	۹۶۳۶۱	۲۳۴۰۶	ساختمان
۴۸۰۷۶۱	۴۰۶۷۰۵	۳۰۳۲۰۳	۲۳۷۹۹۳	۲۱۱۷۶۹	۱۱۷۵۵۶	عمده فروشی، خرده فروشی، تعمیر وسایل نقلیه و کالاها
۳۵۱۶۳	۲۹۳۴۰	۲۰۷۴۲	۱۵۱۹۰	۱۴۷۱۹	۶۲۴۰	هتل و رستوران
۴۰۵۹۳۸	۳۱۲۴۹۷	۲۵۲۴۰۸	۲۰۰۷۵۶	۱۵۸۱۶۶	۶۸۶۶۵	حمل و نقل، انبارداری و ارتباطات
۱۵۷۷۷۸	۱۳۶۹۶۹	۱۲۵۵۶۵	۱۱۲۲۹۸	۱۰۰۷۲۲	۴۱۵۲۳	واسطه گریهای مالی
۶۱۲۹۴۰	۵۴۲۹۰۱	۴۳۲۸۸۹	۳۱۱۶۶۰	۳۱۹۴۰۷	۱۲۴۳۲۸	مستغلات، کرایه و خدمات کسب و کار
۱۴۳۰۲۷	۱۱۴۰۹۶	۸۶۵۷۹	۷۷۹۹۱	۶۲۵۵۳	۴۴۵۸۶	اداره امور عمومی، دفاعی و تأمین اجتماعی
۸۱۲۱۲	۵۵۷۴۳	۵۳۵۰۸	۴۵۶۳۵	۴۱۸۷۴	۲۳۴۵۸	آموزش
۸۱۴۴۰	۷۴۳۶۰	۵۴۴۹۳	۵۲۶۳۱	۵۱۸۷۶	۲۳۰۹۳	بهداشت و مددکاری اجتماعی
۷۷۷۵۴	۶۵۲۸۰	۴۹۵۳۴	۳۹۳۵۲	۴۰۰۷۷	۱۵۵۲۴	سایر خدمات عمومی، اجتماعی، شخصی و خانگی
۱۰۴۸۷	۱۰۸۱۱	۱۵۰۰۳	۱۴۳۴۳	۱۴۸۴۶	-۱۰۰۵	خالص مالیات بر واردات
.	مالیات بر واردات
.	یارانه بر واردات
۲۷۱۶۹۸۷	۲۲۶۹۴۷۴	۱۸۰۴۸۶۶	۱۴۶۳۶۵۹	۱۳۳۱۱۰۹	۵۹۴۲۸۴	محصول ناخالص داخلی به قیمت بازار
۲۶۷۰۴۴۵	۲۲۲۴۳۳۸	۱۷۶۳۷۸۸	۱۴۲۶۸۰۷	۱۲۸۹۵۸۷	۵۸۷۰۳۵	محصول ناخالص داخلی بدون نفت (به قیمت بازار)

مأخذ- مرکز آمار ایران. دفتر حسابهای اقتصادی.

۲۳-۱- ارزش افزوده بخشهای عمده اقتصادی: ۱۳۹۳

مبنا: جدول ۲۳-۱

سالنامه آماری استان تهران-۱۳۹۴ -۲۳- حسابهای استانی

(میلیارد ریال)

۲-۲۳- ستانده بخشهای عمده اقتصادی

۱۳۹۳	۱۳۹۲	۱۳۹۱	۱۳۹۰	۱۳۸۹	۱۳۸۵	شرح
۴۳۹۰۳۹۱	۳۵۳۵۱۳۰	۲۸۲۳۸۷۹	۲۳۰۴۰۱۰	۲۱۳۰۹۳۳	۹۹۰۳۱۱	جمع
۱۰۴۱۹۹	۷۹۸۵۷	۵۵۳۵۰	۳۵۴۶۵	۳۷۵۷۵	۲۱۸۹۰	کشاورزی، شکار و جنگلداری
۲۸۷۴	۱۳۳۹	۶۱۹	۳۰۸	۱۷۵	۷۰	ماهیگیری
۸۷۱۳	۷۵۱۰	۵۵۶۸	۴۹۱۱	۵۰۴۸	۱۹۵۲	معدن
۱۰۴۰۹۵۶	۷۷۸۴۸۴	۶۱۶۶۳۴	۵۸۹۳۱۷	۵۶۱۸۰۲	۳۰۰۲۶۵	صنعت
۱۲۸۵۳۸	۱۰۵۷۶۶	۸۸۹۳۱	۸۹۹۶۲	۵۰۳۳۸	۱۶۷۹۲	تأمین برق و گاز و آب
۳۴۷۶۳۲	۳۵۵۸۶۶	۳۲۶۳۳۲	۲۱۴۷۴۹	۲۲۹۷۲۳	۵۳۷۸۴	ساختمان
۵۵۴۶۶۱	۴۷۰۶۴۲	۳۵۲۲۵۲	۲۷۶۶۷۳	۲۴۶۰۴۱	۱۵۸۹۸۹	عمده فروشی، خرده فروشی، تعمیر وسایل نقلیه و کالاها
۵۴۴۴۲	۴۵۵۸۶	۳۲۳۷۲	۲۳۶۴۵	۲۳۳۳۹	۱۰۳۱۹	هتل و رستوران
۶۲۳۹۴۲	۴۷۱۳۹۱	۳۸۱۷۹۳	۲۹۹۰۴۷	۲۴۵۰۴۸	۱۰۲۰۹۳	حمل و نقل، انبارداری و ارتباطات
۲۴۵۳۳۰	۲۰۳۱۶۵	۱۷۲۵۷۱	۱۴۷۵۳۸	۱۲۵۸۹۷	۴۹۹۷۸	واسطه گریهای مالی
۶۷۸۰۵۱	۶۰۱۳۴۰	۴۷۶۶۹۷	۳۳۹۴۷۳	۳۴۷۸۹۸	۱۳۵۱۸۶	مستغلات، کرایه و خدمات کسب و کار
۱۸۴۱۵۰	۱۵۲۰۶۲	۱۱۱۶۹۶	۱۰۵۴۲۵	۸۶۷۷۸	۶۱۳۰۱	اداره امور عمومی، دفاعی و تأمین اجتماعی
۱۰۷۶۹۹	۸۱۲۷۵	۶۸۱۵۶	۵۷۷۸۵	۵۲۷۳۰	۲۸۱۱۰	آموزش
۱۰۰۴۷۲	۸۹۶۸۳	۶۶۸۶۹	۶۴۱۷۱	۶۳۰۰۶	۲۸۶۹۵	بهداشت و مددکاری اجتماعی
۱۰۸۷۳۲	۹۱۱۶۴	۶۸۱۳۹	۵۵۵۴۱	۵۵۵۳۵	۲۰۸۸۷	سایر خدمات عمومی، اجتماعی، شخصی و خانگی

مأخذ- مرکز آمار ایران. دفتر حسابهای اقتصادی.

۲۳- حسابهای استانی _____ سالنامه آماری استان تهران-۱۳۹۴

۲-۳- مصرف واسطه بخشهای عمده اقتصادی

(میلیارد ریال)

۱۳۹۳	۱۳۹۲	۱۳۹۱	۱۳۹۰	۱۳۸۹	۱۳۸۵	شرح
۱۵۱۳۱۹۱	۱۳۷۶۴۶۷	۱۰۳۴۰۱۶	۱۵۴۶۹۴	۱۱۴۶۷۰	۳۹۵۰۲۲	جمع
۴۲۹۹۰	۳۳۸۴۴	۲۶۰۶۳	۱۵۹۴۲	۱۷۸۷۸	۱۰۰۰۴	کشاورزی، شکار و جنگلداری
۱۱۷۵	۵۴۸	۲۵۳	۱۲۶	۷۲	۲۶	ماهگیری
۳۶۷۱	۳۵۴۳	۲۷۳۹	۲۱۵۴	۱۸۹۲	۱۳۲۴	معدن
۷۳۸۴۶۰	۵۵۳۱۳۵	۴۵۴۳۳۶	۴۲۴۶۹۴	۳۹۷۶۸۹	۲۱۵۹۷۸	صنعت
۱۸۲۶۴	۱۵۰۴۱	۱۰۹۶۲	۹۹۱۵	۱۸۶۶۸	۶۷۲۷	تأمین برق و گاز و آب
۱۹۷۸۶۵	۲۰۱۹۳۹	۱۸۸۰۳۹	۱۲۶۰۷۱	۱۳۳۳۶۲	۳۰۳۷۸	ساختمان
۷۳۹۰۰	۶۳۹۳۷	۴۹۰۴۹	۳۸۶۸۰	۳۴۲۷۲	۴۱۴۳۳	عمده فروشی، خرده فروشی، تعمیر وسایل نقلیه و کالاها
۱۹۲۷۹	۱۶۲۴۶	۱۱۶۳۰	۸۴۵۵	۸۶۲۰	۴۰۷۹	هتل و رستوران
۲۱۸۰۰۴	۱۵۸۸۹۴	۱۲۹۳۸۵	۹۸۲۹۱	۸۶۸۸۲	۳۳۴۲۸	حمل و نقل، انبارداری و ارتباطات
۸۷۵۵۲	۶۶۱۹۶	۴۷۰۰۶	۳۵۲۴۰	۲۵۱۷۵	۸۴۵۵	واسطه گریهای مالی
۶۵۱۱۱	۵۸۴۳۹	۴۳۸۰۸	۲۷۸۱۳	۲۸۴۹۱	۱۰۸۵۸	مستغلات، کرایه و خدمات کسب و کار
۴۱۱۲۳	۳۷۹۶۶	۲۵۱۱۷	۲۷۴۳۴	۲۴۲۲۵	۱۶۷۱۵	اداره امور عمومی، دفاعی و تأمین اجتماعی
۲۶۴۸۷	۲۵۵۳۲	۱۴۶۴۸	۱۲۱۵۰	۱۰۸۵۶	۴۶۵۲	آموزش
۱۹۰۳۲	۱۵۳۲۳	۱۲۳۷۶	۱۱۵۴۰	۱۱۱۳۰	۵۶۰۲	بهداشت و مددکاری اجتماعی
۳۰۹۷۸	۲۵۸۸۴	۱۸۶۰۵	۱۶۱۸۹	۱۵۴۵۸	۵۳۶۳	سایر خدمات عمومی، اجتماعی، شخصی و خانگی

مأخذ- مرکز آمار ایران. دفتر حسابهای اقتصادی.